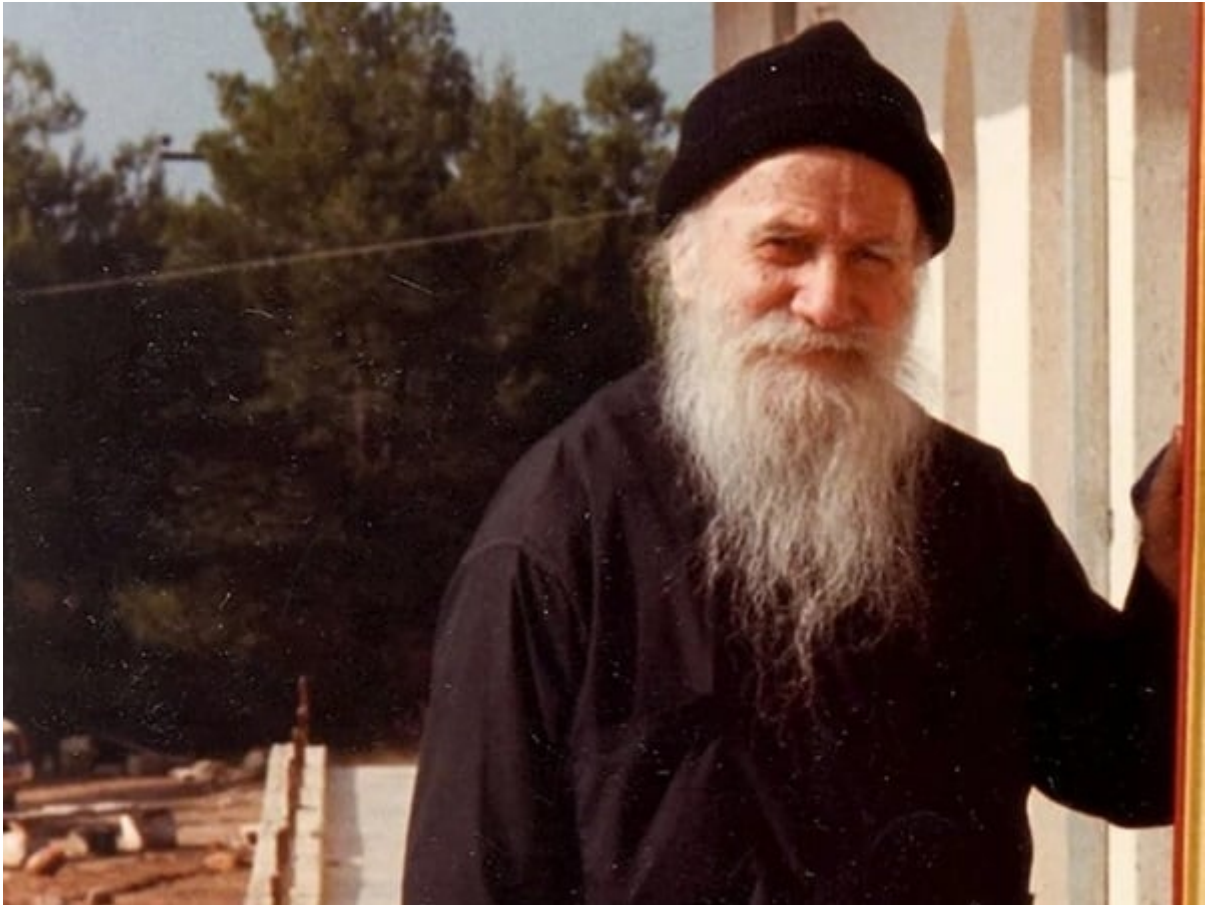

Άγιος Πορφύριος ο Κausοκαλυβίτης: Η σταλαγματιά της αγάπης του Θεού

[/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκιμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Το Ντοκιμαντέρ «Η σταλαγματιά της αγάπης του Θεού» της Μαρίας Γιαχνάκη σε [παραγωγή του Ινστιτούτου Άγιος Μάξιμος ο Γραικός](#), προβάλλεται στα Παραπολιτικά στην κατηγορία ντοκιμαντέρ εμπλουτίζοντας το πρόγραμμα του ομίλου ανοίγοντας τον δρόμο για παραγωγές που ως τώρα δεν υπήρξαν στα ψηφιακά πολιτικά μέσα.

Το ντοκιμαντέρ φωτίζει την ζωή του [Αγίου Πορφυρίου του Κausοκαλυβίτη](#) που με την επιμονή του και την αγάπη του για το μοναχισμό τον προίκισε ο Θεός με χαρίσματα αρετές και εφόδια για να βρεθεί μέσα στον κόσμο. Στο ντοκιμαντέρ συμμετέχουν στο ρεπορτάζ και τις συνεντεύξεις ο **Δημήτρης Στρουμπάκος**,

στην εικόνα ο **Ανδρέας Χαλκιόπουλος**, στο μοντάζ η **Μαριάνθη Ματζίρη**, στην τεκμηρίωση και περιγραφή η **Νεκταρία Καραντζή**.

Στις 27 Νοεμβρίου 2013, η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου ανακήρυξε τον Όσιο Γέροντα Πορφύριο και επίσημα Άγιο. Η μνήμη του εορτάζεται στις 2 Δεκεμβρίου.

Σε ηλικία δώδεκα ετών ο Άγιος Πορφύριος αναχώρησε για την Αθωνική πολιτεία και έφτασε στα Καυσοκαλύβια. Ο ίδιος έλεγε ότι, η παραμονή του στο Άγιο Όρος ήταν «ένα μεγάλο θαύμα της Θείας Πρόνοιας».

Στο πλοίο για το Άγιο Όρος άρχισαν να μπαίνουν μοναχοί και ο μικρός επιβάτης άρχισε να τους περιεργάζεται.

Όταν έφτασαν στο Άγιο Όρος με το πλοίο, οι μοναχοί φορτώθηκαν τα δισάκια τους και τα ψώνια τους από την Θεσσαλονίκη και μπήκαν στη βάρκα με προορισμό την Δάφνη.

Με τον πατέρα Παντελεήμονα φθάνουν στα καυσοκαλύβια και στην καλύβα του Αγίου Γεωργίου Καυσοκαλυβίων, έγινε υποτακτικός του γέροντα και του αδελφού του Ιωαννίκιου δείχνοντας μεγάλη αφοσίωση και υπακοή.

Σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών έγινε μοναχός με το όνομα Νικήτας και μετά από δύο χρόνια, μεγαλόσχημος. Ο νεαρός μοναχός Νικήτας ένα πρωινό λίγο πριν την θεία Λειτουργία στον ιερό ναό της αγίας τριάδας στα καυσοκαλύβια συναντήθηκε με τον γερό-Δήμα τον Ρώσο χωρίς να τον δει ο ίδιος.

Ο νεαρός μοναχός Νικήτας τον είδε μέσα στο άκτιστο φως. Έτσι πήρε κι αυτός την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Αργότερα και ο ίδιος ο γέροντας Πορφύριος αρπαζόταν μέσα στο άκτιστο φως με αποτέλεσμα να τον βλέπουν οι άλλοι μέσα στο φως. Η ζωή του μοναχού Νικήτα αλλάζει ολοκληρωτικά.

Έχει πλέον αποκτήσει διαφορετικές πνευματικές, ψυχικές ιδιότητες και βιώνει την κάθε στιγμή μέσα από το πρίσμα της θείας χάριτος στα 17 του χρόνια. Η μοναχική του άσκηση ήταν αδιάκοπη και σκληρή και ταυτόχρονα η ουράνια χαρά και η θεία αγάπη, τον πλημμύριζαν. Εντρυφούσε με ζήλο στα ιερά βιβλία της Εκκλησίας, την Αγία Γραφή, το Ψαλτήρι, την Παρακλητική, τα Μηναία.

Με τη χάρη του Θεού, έγινε γρήγορα σκεύος μεγάλων δωρεών και χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος και απέκτησε το διορατικό χάρισμα.

Στα δεκαεννέα του χρόνια, ο μοναχός Νικήτας όμως αρρώστησε σοβαρά από πλευρίτιδα και με την ευλογία του Γέροντά του, φεύγει τελικά από το Άγιο Όρος αναγκαστικά.

Όταν έφυγε από τον Άθωνα κουβάλησε μαζί του όλα τα χαρίσματα για να εργαστεί μέσα στον κόσμο.

Ιερά Μονή Αγίου Χαραλάμπους Εύβοια

Χειροτονήθηκε ιερέας στον Άγιο Χαράλαμπο Κύμης από τον Αρχιεπίσκοπο Σινά, Πορφύριο Γ΄, ο οποίος του έδωσε το όνομα Πορφύριος.

Η φήμη του Αγίου διαδίδεται μεταξύ των πιστών πολύ γρήγορα .

Ο Μητροπολίτης Καρυστίας, Παντελεήμων, που του είχε αναθέσει το έργο του πνευματικού, του απονέμει το 1938 το οφίκιο του αρχιμανδρίτη...

Αθήνα

Το 1940, λίγο πριν ξεσπάσει ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, η πρόνοια του Θεού οδήγησε τον Άγιο Πορφύριο στο κέντρο της Αθήνας, στην Πολυκλινική Αθηνών, να διακονήσει ως εφημέριος στο παρεκκλήσι του αγίου Γερασίμου στην ομόνοια .

Έζησε στην Πολυκλινική τριάντα τρία χρόνια «χρόνια ευλογημένα, δοσμένα στον ανθρώπινο πόνο» και διακόνησε τον πονεμένο αδελφό με αγάπη και ζήλο.

Η φήμη του ως καλού πνευματικού διαδόθηκε γρήγορα και τον πλησίαζαν χιλιάδες άνθρωποι πονεμένοι, τσακισμένες ψυχές, που έρχονταν εκεί, για να χύσουν το δάκρυ της ψυχής τους.

Ατέλειωτες ώρες μέρα και νύχτα μένει δίπλα στους ψυχικά και σωματικά ασθενείς και στους πεινασμένους. Στις ιερόδουλες, στους τοξικομανείς ενώ συμβουλεύει ζευγάρια τα οποία ήταν ένα βήμα πριν το διαζύγιο.

Μέσα από την προσευχή, που τη θεωρούσε πηγή ζωής και χαράς, ο άγιος Πορφύριος ένιωθε ενωμένος με όλους. Πλησίαζε τους ανθρώπους με στοργή και κατανόηση, χωρίς καμία διάκριση σε δίκαιους και αμαρτωλούς.

Έλεγε χαρακτηριστικά:» Προσευχή είναι να πλησιάζεις το κάθε πλάσμα του Θεού με αγάπη, να κινείσαι μέσα στην αγάπη, τα πάντα να κάνεις με αγάπη».

Αντικρίζοντας την ομορφιά της φύσης, διέκρινε με συγκίνηση την ιερότητα και τη σφραγίδα της θείας δημιουργίας και συνήθιζε να λέει ότι «όλα γύρω μας είναι

σταλαγματιές της αγάπης του Θεού».

Με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, ο Άγιος φανέρωνε γεγονότα από το παρελθόν και το παρόν αλλά έλεγε και για πράγματα που επρόκειτο να γίνουν μελλοντικά.

Έκανε με ακρίβεια ιατρικές διαγνώσεις, περιέγραφε μέρη που ποτέ δεν είχε επισκεφθεί και περιστατικά στα οποία δεν ήταν παρών, μεταφερόταν εν πνεύματι και σώματι σε άλλους τόπους, έβλεπε στα βάθη της γης αλλά και της ανθρώπινης ψυχής, διάβαζε τις πιο μύχιες σκέψεις, τους λογισμούς και τα αισθήματα, γνώριζε λεπτομέρειες από τη ζωή ανθρώπων γνωστών και αγνώστων.

Είχε το χάρισμα της διόρασης και πολλά άλλα χαρίσματα που ποτέ δεν επεδίωκε να αποκτήσει. Με στοργή και ταπείνωση έκανε τα χαρίσματά του προσευχή, θεραπεία, παραμυθία και ελπίδα για τους πονεμένους. Έτσι απλόχερα και διακριτικά, άνοιγε για όλους ένα παράθυρο στην αιωνιότητα.

Μήλεσι

Το 1979, ο άγιος Πορφύριος εγκαταστάθηκε στο Μήλεσι με το όνειρο να κτίσει μοναστήρι, ένα πνευματικό εργαστήριο, «όπου θα αγιάζονται και θα καλλιεργούνται ψυχές και θα δοξάζουν αδιαλείπτως το όνομα του Θεού».

Το 1984, μεταφέρθηκε σε κτίσμα, του υπό ανέγερση μοναστηριού. Παρόλο που ήταν πολύ άρρωστος και δεν έβλεπε, καθημερινά δεχόταν, καθοδηγούσε, παρηγορούσε και θεράπευε εκατοντάδες ανθρώπους από όλα τα μέρη της γης που πήγαιναν να τον επισκεφθούν και να πάρουν την ευλογία του.

Γύρισε στα καυσοκαλύβια όπου επιθυμούσε να μείνει μέχρι το τέλος της ζωής του

Τα τελευταία χρόνια της επίγειας ζωής του, ο Άγιος Πορφύριος άρχισε να προετοιμάζεται για την κοίμησή του.

Δεν έτρωγε , δεν έπινε νερό είχε πλέον απόλυτη αδυναμία.... Από τις 9 το βράδυ μέχρι τα ξημερώματα στις 4 το πρωί περνούσε την τελευταία του κρίση...οι τελευταίες ώρες του ήταν μαρτυρικές.

Το οσιακό τέλος τον βρήκε όπως επιθυμούσε, στα αγαπημένα του Καυσοκαλύβια.

Ήταν το πρωί της 2ας Δεκεμβρίου 1991. Τα τελευταία λόγια που ακούστηκαν από το στόμα του ήταν από την αρχιερατική προσευχή του Κυρίου που πολύ αγαπούσε και έλεγε συχνά: «Ίνα ώσιν έν».

Έζησε εν χριστώ κι έφυγε χριστοκεντρικά.

Στις 27 Νοεμβρίου 2013, η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου ανακήρυξε τον Όσιο Γέροντα Πορφύριο και επίσημα Άγιο.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 2 Δεκεμβρίου.